

Прѣзъ деня на 10 септ., неприятеля не прѣстана да бомбардира прѣзъ цѣлия день Юнузъ беевото укрѣпление. Артилерията отъ укрѣпленията №№ 18 и 19 бѣха взели за примѣрна точка Радишевскитѣ височини и се стараяше да накара рускитѣ батареи да млѣкнатъ.

Откъмъ Гривица, между Радишево и укрѣпленията на Ибрахимъ бея и Атуфъ паша, борбата бѣше много по-жива, отколкото по-прѣжнитѣ дни. Часътъ въ около 3, единъ снарядъ удари въ муниционния складъ на I-то отъ тия укрѣпления и го запали; експлозията уби и нарани 25 души войници.

Сжщата минута, снарядитѣ отъ турскитѣ батареи запалиха на двѣ мѣста рускитѣ муниционни ракли, които при избухването си запалиха селото Радишево. Надвечерь, прикривателнитѣ плетища, въздигнати отъ турцитѣ задъ Гривицкитѣ редути, се подпалиха. Зрѣлището, което прѣдставляваше тази минута бойното поле, бѣше наистина страшно. Рускитѣ батареи, които се простираха върху единъ периметръ отъ 8—12 километра, стрѣляха непрѣкъснато отъ височината на хълмоветѣ; турскитѣ укрѣпления отговаряха енергически и гжсти облаци димъ, произхождащъ отъ запаленитѣ и отъ двѣтѣ страни пожари, затъмняваха полето.